

18 Νοεμβρίου. Στρατιῶται Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ λόφου Ἀρδηττοῦ ἀμυνόμενοι.

ΤΡΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΤΡΕΙΣ ἐκθέσεις, τριῶν τοπιογράφων, ἡρίθμησε ταυτοχρόνως ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἔτους. Μίαν συνολικὴν τοῦ κ. Ὁθωναίου, καὶ δύο ἐργαστηριακάς τῶν κ.κ. Μποκατσιάμπη καὶ Ε. Ὡμοπούλου.

Εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ ζωγράφος κ. Ν. Ὁθωναῖος εἰς μίαν ἐκθεσιν γενικὴν τῶν ἔργων του, ἥς τὰς εἰσπράξεις διέθεσεν ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων, συνεκέντρωσε 83 ἔργα, παλαιὰ καὶ νεώτερα. Ὅλα σχεδὸν εἶναι ἐλαιογραφαί, εἰκονίζουσι δὲ τὴν χωρικὴν ζωὴν. Ἀπόψεις νήσων, μοναστήρια, αὐλαί, κότες, πρόβατα, πεύκα, ἁμμουδιὰ, κύματα, εἶνε ὁ κύκλος περὶ ὃν στρέφεται ὁ καλλιτέχνης. Ἡ ὑπαίθριος ζωὴ, τὸ δένδρον καὶ ἡ θάλασσα, τὸν ἐλκύουν ἐναμίλλως. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον παρουσιάζει ἐκ πρώτης ὀψεως ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Ὁθωναίου εἶνε ἓνα χρῶμα μάλλον σκιερὸν, μελαγχολικόν. Ὅλκιγα σχετικῶς εἶνε τὰ ἔργα τὰ ὅποια εἶνε πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸ δυνατόν, τὸ ἐκλαμπρὸν Ἑλληνικὸν φῶς. Καὶ ἔργα μὲν τινα, τὰ ὅποια εἰργάσθη ὁ καλλιτέχνης εἰς τὴν Γερμανίαν εὐλόγως ἀποτυπώνουν τοῦ περιβάλλοντος ἐκεῖνου τὴν σκιερότητα.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα, ἐδῶ εἰργασμένα, δὲν ἀπεμακρύνθη ἀτυχῶς τῆς ἐντυπώσεως ἐκεῖνης, ὅπως εἰς τὸ «Πανηγυρί».

Ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ἔργων — δὲν θὰ ἀναφέρω τὰ παλαιότερα — ἡ «Αὐλὴ» μὲ μίαν χωρικὴν καθισμένην δίπλα στὴν ὄρνιθάν της, εἶνε κάλλιστα εἰργασμένη καὶ Ἑλληνικωτάτη. Ἡ «Καλογηρικὴ ζωὴ» μὲ καλογήρους, τῶν ὁποίων ἡ μονότονος καὶ νωρελῆς ζωὴ εἰκονίζεται χαρακτηριστικῶς, ἐπίσης εἶνε ἔργον ἀξίον πολλῆς προσοχῆς. Τὰ Σπίτια τοῦ Πόρου καὶ τὸ Ναυπηγεῖον, μὲ τὸ ζωηρόν χρῶμα τῶν εἶνε γεμάτα ζωὴν. Ἀλλὰ καὶ ἀντιθέτως, εἰς τὴν ἀπαλότητα τοῦ χρώματος δὲν ὑπελείφθη ὁ καλλιτέχνης καὶ μᾶς δίδει τοὺς ποιητικοὺς πίνακας «Γιὰ τὴ στάνη» καὶ τὴν «Ἐπιστροφὴν». Τὸ νεωτεριστικὸν «Κοπάδι», ἡ τεφρόχρους «Συννερία», «Στὸν κήπον» — μιὰ χειράμαξα εἰς ἐν ὀλοπράσινον κήπον — εἶνε ἐπίσης ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα του. Τρία ἄλλα, κάμουν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν διὰ τὸν ἐμπρεσιονισμόν. Μία σπατάλη φωτὸς καὶ μία ἐλευθερία πρωτότυπος εἰς τὸν χρωστήρα. Εἶνε αὐτὰ ἡ Κότες, Στὴ ἐξώπορτα καὶ τὸ Τάϊσμα. Καὶ οἱ δύο μικρότεροι πίνακες, οἱ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀγορασθέντες, ὁ Κάθος τοῦ Πόρου καὶ τὸ Χωριατόσιπτο ἔχουν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα, ἰδίως τὸ πρῶτον, ἓνα δένδρον κεκλιμένον ἐπὶ τῶν ἐρυθρωπῶν βράχων ἐνῷ κάτω